

JORD- OCH SKOGSBRUKSUTSKOTTETS BETÄNKANDE 16/2002 rd

Regeringens proposition med förslag till lag om skydd för växters sundhet

INLEDNING

Remiss

Riksdagen remitterade den 4 september 2002 en proposition med förslag till lag om skydd för växters sundhet (RP 99/2002 rd) till jord- och skogsbruksutskottet för beredning.

Utlåtande

I enlighet med riksdagens beslut har grundlagsutskottet lämnat utlåtande (GrUU 56/2002 rd) om propositionen. Utlåtandet ingår som bilaga till betänkandet.

Sakkunniga

Utskottet har hört

- lantbruksråd Päivi Mannerkorpi, överinspektör Tiina-Mari Martimo och överinspektör Annukka Nurmi, jord- och skogsbruksministeriet

- biträdande direktör Rauni Virtanen, Kontrollcentralen för växtproduktion
- professor i skogspatologi Timo Kurkela, Skogsforskningsinstitutet
- tullsekreterare Anne Kohvakka, Tulllaboratoriet
- ombudsman Jyri Uimonen, Plantskoleodlarna r.f.

Dessutom har utskottet fått skriftliga utlåtanden från

- Centralförbundet för lant- och skogsbruksprocenterna MTK r.f.
- Svenska Lantbruksproducenternas Centralförbund
- Handelsträdgårdsförbundet r.f.
- Trädgårdsförbundet r.f.
- Skogsindustrin r.f.

PROPOSITIONEN

I propositionen föreslås att det stiftas en ny lag om skydd för växters sundhet, genom vilken den gällande växtskyddslagen upphävs.

Den gällande växtskyddslagen stiftades när Finland anslöt sig till Europeiska unionen, varvid lagen harmoniserades med Europeiska gemenskapens växtskyddslagstiftning.

Propositionens syfte är att revidera och modernisera växtskyddslagstiftningen med beaktande av de nationella målen för utveckling av

växtskyddet och de förändringsbehov som kommit fram i praktiken. Dessutom föreslås sådana ändringar i lagen som följer av den nationella lagstiftningen, t.ex. grundlagsreformen. Ändringarna gäller författningsnivån, bestämmelserna om bemyndigande, tillsynssystemet samt sökande av ändring.

Enligt lagförslaget förutsätter marknadsföring, produktion i marknadsföringssyfte, lagring och import av växter, växtprodukter och andra

föremål, med vilka skadegörare lätt kan spridas, i regel att en sådan person som yrkesmässigt bedriver dylik verksamhet skall registrera sig i det växtskyddsregister som Kontrollcentralen för växtproduktion (nedan kontrollcentralen) upprätthåller. Jord- och skogsbruksministeriet har fortfarande befogenhet att genom förordning utfärda bestämmelser om vilka växter, växtprodukter och andra föremål registreringskravet gäller.

Enligt lagförslaget får vissa växter, växtprodukter och andra föremål, med vilka skadegörare lätt kan spridas, fortfarande marknadsföras endast om de är försedda med växtpass och importeras försedda med sundhetscertifikat eller med ett annat intyg över växternas sundhet.

I propositionen föreslås att de bestämmelser om tillsynsmyndigheter och system för tillsyn, tvångsmedel och påföljder som ingår i lagen skall preciseras. Det handlar framför allt om att klargöra tillsynsmyndigheternas ansvarsförhållanden, uppgifter och arbetsfördelning samt att modernisera regleringen. Tullverket föreslås fogas till lagens tillsynsmyndigheter. Avsikten är att vissa uppgifter i fråga om sundhetskontroll i anslutning till import kan överföras till tullverket. Genom en av jord- och skogsbruksministeriet utfärdad förordning bestäms om överföringen.

Kontrollcentralen förblir den tillsynsmyndighet som axlar huvudansvaret och som vid över-

vakningen tar hjälp av arbetskrafts- och näringscentralernas landsbygdsavdelningar. Syftet med ändringarna i tillsynssystemet är att klargöra och effektivisera systemet samt att främja tillsynens planmässighet och öppenhet gentemot näringsidkarna. Dessutom föreslås att lagens straffbestämmelser ändras och att tillsynsmyndigheterna får möjlighet att under vissa förutsättningar ge en skriftlig anmärkning om brott mot lagstiftningen.

I propositionen föreslås att jord- och skogsbruksministeriet som hittills genom förordningar utfärdar närmare bestämmelser på lägre nivå än i lag. I praktiken är dessa förordningar främst författningar om enskilda skadegörare och om sådana enskilda växter, växtprodukter eller andra föremål med vilka skadegörare lätt kan spridas.

Lagen föreslås träda i kraft sex månader efter det att den har antagits och blivit stadfäst.

Utlåtandet från grundlagsutskottet

Grundlagsutskottet anför en lång rad konstitutionella anmärkningar till den föreslagna lagen. Utlåtandet utmynnar i att lagförslaget kan behandlas i vanlig lagstiftningsordning, om de konstitutionella anmärkningarna till 2 § 3 mom., 12 och 16 §, 28 § 2 mom. och 31 § 1 mom. beaktas på behörigt sätt.

UTSKOTTETS ÖVERVÄGANDEN

Allmän motivering

Med hänvisning till den allmänna motiveringen i propositionen påpekar utskottet att det i första hand är producenterna och marknadsförarna som ansvarar för att växtskyddsbestämmelserna följs inom den gemenskapsinterna handeln. När växter och växtprodukter som importeras från länder utanför unionen kontrolleras vid gränserna innan de godkänns för import, övervakas varor som rör sig inom EU bara genom stickprovskontroller visavi växters sundhet.

Genom kontroller samt förbud mot och begränsningar av importen av de mest riskfyllda växterna och växtprodukterna har spridningen av vissa farliga skadegörare, som har blivit vanligare i de övriga europeiska länderna, kunnat förhindras eller åtminstone fördröjas, påpekar regeringen. Ett antal skadegörare som inte tidigare förekommit hos oss, har upptäckts speciellt i växthusodlingar. Men de har kunnat utrotas med stöd av bemyndigandena i växtskyddslagen.

Sedan 1997 och fram till slutet av 2000 har över 700 bestämmelser om bekämpning av ska-

degörare utfärdats för odlingarna i vårt land. En stor del av dem har gällt ljus ringröta på potatis och gul potatiscystnematod. Årligen avsätts ett anslag i statsbudgeten för ersättning av de åtgärder som växtskyddslagen kräver och för de skador som orsakas av skadegörare. Från och med 1997 fram till utgången av 2000 betalades sammanlagt 5,89 miljoner euro ut i ersättning för 930 fall. Besluten om ersättning är fler än bestämmelserna om bekämpning eftersom flera utbetalningar har hänfört sig till ett och samma fall.

I gemenskapslagstiftningen ingår bestämmelser om skyldighet att förse vissa växter, växtprodukter och andra föremål, som skadegörare lätt kan spridas genom, med ett intyg enligt vad gemenskapen bestämmer när föremålen förs in på gemenskapens territorium eller när de flyttas inom gemenskapen. Vid handel på den inre marknaden krävs som regel växtpass. När föremålen flyttas inom gemenskapen kontrolleras de bara genom stickprov.

Syftet med propositionen är att växtskyddslagstiftningen skall revideras och moderniseras utifrån de ändringsbehov som visat sig vara nödvändiga och de krav som den allmänna lagstiftningen ställer, till exempel den nya grundlagen. Enligt regeringen lyfter propositionen särskilt fram en adekvat tillsyn och åtgärder för att förhindra den typ av överträdelser av lagstiftningen som har förekommit. Dessutom förtydligas och moderniseras bestämmelserna om tillsyn. Regeringen föreslår att det upprättas ett växtskyddsregister, som skall vara ett viktigt instrument i arbetet för att nå målen i lagstiftningen.

Av de orsaker som nämns i propositionen och på grundval av erhållen utredning finner utskottet förslaget nödvändigt och lämpligt. Utskottet tillstyrker lagförslaget, men anför följande ändringsförslag.

Detaljmotivering

2 §. Med hänvisning till utlåtandet från grundlagsutskottet föreslår jord- och skogsbruksutskottet att "och vilka åtgärder som skall vidtas för bekämpning av dem" stryks i 3 mom.

3 §. Utskottet föreslår att definitionen i 1 punkten preciseras för att inga levande växter eller delar av levande växter som omfattas av växtskyddskontrollen ställs utanför lagen. Dessutom föreslår utskottet en precisering i 4 punkten som går ut på att rätten att använda växtpasset beviljas av växtskyddsmyndigheten. I 10 punkten föreslår utskottet en teknisk justering.

4 §. Med hänvisning till utlåtandet från grundlagsutskottet föreslår utskottet att det i 3 mom. nämns att en aktör som uppfyller villkoren för registrering har rätt att bli registrerad.

7 §. Enligt 2 mom. skall importören göra en anmälan till Kontrollcentralen för växtproduktion eller landsbygdsavdelningen vid den behöriga arbetskrafts- och näringscentralen. Med avseende på en optimal tillsyn är det enligt utskottet viktigt att alla anmälningar görs till en och samma myndighet. Därför föreslår utskottet att 2 mom. ändras till att en anmälan om import bara skall göras till Kontrollcentralen för växtproduktion.

8 §. Med hänvisning till utlåtandet från grundlagsutskottet föreslår utskottet att paragrafen stryks. Enligt vad utskottet har erfarit ingår det fullgoda befogenheter för att utfärda förordningar i 12 § i lagförslaget.

11 (12) §. Utskottet föreslår att förteckningen i 1 mom. över de åtgärder, föreskrifter, förbud, villkor och begränsningar som kan föreskrivas genom förordning av jord- och skogsbruksutskottet formuleras om på det sätt som grundlagsutskottet föreslår. Utskottet menar att det fortfarande skall vara jord- och skogsbruksministeriet som har rätt att utfärda förordningar, eftersom det handlar om ingående och mycket tekniska bestämmelser som är nära kopplade till Europeiska gemenskapens lagstiftning om växters sundhet. I denna typ av förordningar ingår ingen större nationell prövningsrätt. Därför är det inte lämpligt att befogenheten åläggs statsrådet.

Med hänvisning till utlåtandet från grundlagsutskottet föreslår utskottet att 3 mom. inte skall föreskriva att befogenheten kan överföras på

tullverket genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet. Dessutom föreslår utskottet ett tillägg som ger Kontrollcentralen för växtproduktion rätt att vidta åtgärder så snart det finns skäl att misstänka att en växtförstörare förekommer någonstans.

Vidare föreslår utskottet ett tekniskt tillägg i 4 mom.

15 (16) §. Med hänvisning till utlåtandet från grundlagsutskottet föreslår utskottet att 1 mom. preciseras i fråga om kompetenskraven för auktoriserade inspektörer. Dessutom skall auktoriserade inspektörer vara skyldiga att lägga fram bevis på sitt bemyndigande, om inspektionsobjektet kräver det.

23 (24) §. Utskottet föreslår att hänvisningen till brandmyndigheterna ändras till en hänvisning till räddningsmyndigheterna eftersom den nya räddningslagen (RP 192/2002 rd) talar om räddningsmyndigheterna när brand- och räddningsmyndigheterna avses. Redan den gällande lagen om räddningsväsendet (561/1999) talar om räddningsmyndigheter.

25 (26) §. Med hänvisning till utlåtandet från grundlagsutskottet föreslår utskottet att "och utlämnandet av uppgifter" stryks i slutet av 2 mom.

26 (27) §. För tydlighetens skull föreslår utskottet att 1 mom. säger ut att förbudet alltid är ett beslut av Kontrollcentralen för växtproduktion och att berörda parter alltid skall underrättas utan dröjsmål om beslutet.

Utskottet föreslår att 2 mom. preciseras så att berörda parter utan dröjsmål ska underrättas om att förbudet har återkallats.

27 (28) §. Med hänvisning till ändringen i 26 § föreslår utskottet att 1 mom. för tydlighetens skull säger ut att förbudet alltid är ett beslut av Kontrollcentralen för växtproduktion och att berörda parter alltid utan dröjsmål skall underrättas om beslutet.

Med hänvisning till utlåtandet från grundlagsutskottet föreslår utskottet att 2 mom. preciseras

visavi proportionalitetskravet. Ett krav för att en aktör skall få avföras ur registret är att han eller hon har gjort sig skyldig till ett väsentligt fel eller en väsentlig försummelse i verksamheten.

30 (31) §. I paragrafen ingår bestämmelser om hur kostnader och skador på grund av ett beslut om att bekämpa en skadegörare skall ersättas. Bestämmelsen i 1 mom. om ersättning för kostnader och skador är formulerad så att en odlare kan få alla kostnader och skador ersatta av statens medel som beror på ett beslut om att bekämpa så kallade skadegörare som skall utrotas. Där emot skall odlarna bara få partiell ersättning för kostnader och skador som beror på ett beslut om att bekämpa så kallade skadegörare som skall bekämpas. I båda fallen krävs det för ersättning att den växt där den skadegörare som bekämpningsbeslutet gäller har upptäckts har ingått i den ersättningsberättigade odlarens produktion. Enligt den nya föreslagna formuleringen föreskrivs det genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet särskilt för varje skadegörare vilka skadegörare som skall förstöras och vilka skadegörare som skall bekämpas och hur stor andel av kostnaderna och skadorna ersätts vid bekämpningen.

Vid bekämpningen av skadegörare som skall bekämpas handlar det om skadegörare som förekommer i Finland och som medför direkt eller indirekt skada, men som inte kan utrotas, påpekar utskottet. Därför är det inte rationellt eller ens ekonomiskt möjligt att ersätta alla kostnader som bekämpningen av dessa skadegörare medför. Av dessa skäl och med hänvisning till utlåtandet från grundlagsutskottet bör 1 mom. lämpligen preciseras. Preciseringsen innebär att de kostnader och skador som en odlare åsamkas på grund av ett beslut om att bekämpa skadegörare som skall bekämpas och förebygga att de sprids som regel inte ersätts, utom när det är lämpligt att ersätta en del av kostnaderna för att förebygga att denna typ av skadegörare sprids. Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet föreskrivs det i fråga om vilka skadegörare som skall bekämpas som ersättning skall betalas ut och hur stor del av kostnaderna och skadorna då

ersätts. Minst 50 procent av de kostnader och skador som bekämpningsbeslutet medför skall dock ersättas.

Med hänvisning till utlåtandet från grundlagsutskottet föreslår utskottet att en felaktig hänvisning till räntelagen ändras i 5 mom.

Förslag till beslut

På grundval av det ovanstående föreslår jord- och skogsbruksutskottet

att lagförslaget godkänns med följande ändringar:

Lag

om skydd för växters sundhet

I enlighet med riksdagens beslut stadgas:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §
(Som i RP)

2 §

Tillämpningsområde

(1 och 2 mom. som RP)

Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet bestäms, med beaktande av de internationella avtal som är bindande för Finland, vilka skadegörare de i 1 mom. avsedda åtgärderna får gälla (*utesl.*). Lagen kan dessutom tillämpas på bekämpningen och förhindrandet av spridningen av sådana skadegörare eller andra organismer som är nya eller har en oförutsedd verkan och som utgör ett omedelbart hot mot växters sundhet.

3 §

Definitioner

I denna lag avses med

- 1) *växter* levande växter och levande växtde-
lar, inklusive fröer,
till levande växtdelar hör
(a—f punkten som i RP)
- g) *blad och bladverk*,

h) *vävnadskultur av växter*, (Ny)

i) *levande pollen*, och (Ny)

j) *okuleringsris, sticklingar och ympis*, (Ny)
(2 och 3 punkten som i RP)

4) *växtpass* en (*utesl.*) officiell märkning som används vid handel på Europeiska unionens inre marknad. *Rätt att använda växtpass beviljas av växtskyddsmyndigheten. Växtpasset visar att bestämmelserna om växters sundhet samt om produktion och marknadsföring är uppfyllda och att produktionen är underkastad officiell tillsyn,*

(5—9 punkten som i RP)

(10 punkten som i RP. Utskottets ändringsförslag påverkar inte den svenska lagtexten)

2 kap.

Bedrivande av verksamhet

4 §

Registreringsskyldighet

(1 och 2 mom. som i RP)

En aktör som uppfyller villkoren för registrering har rätt att bli registrerad. För att antecknas i registret förutsätts att

(1—4 punkten som i RP)

(4 mom. som i RP)

5 och 6 §

(Som i RP)

7 §

Import och export

(1 mom. som i RP)

Importören skall innan ett föremål som är försett med sundhetscertifikat importeras göra en anmälan om importen till Kontrollcentralen för växtproduktion (*utesl.*). Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet kan, i enlighet med vad som föreskrivs i Europeiska gemenskapens bestämmelser om växters sundhet, utfärdas bestämmelser om vad importören skall uppgi i anmälan. Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet bestäms om det förfarande som skall iakttas vid import och de tullanstalter och gränsövergångsställen via vilka import av i denna paragraf avsedda föremål är tillåten.

(3 och 4 mom. som i RP)

8 §

(Utesl.)

8 och 9 (9 och 10) §

(Som i RP)

3 kap.

**Åtgärder för bekämpning av skadegörare och
hindrande av deras spridning**

10 (11) §

(Som i RP)

11 (12) §

Bekämpning av skadegörare

För bekämpning av skadegörare eller förhindrande av deras spridning kan (*utesl.*):

1) (*utesl.*) en markägare, odlare eller en ägare eller innehavare av en fastighet eller en del därav *förpliktas att vidta nödvändiga åtgärder för utrotning av skadegörare som förekommer på fastigheten;*

2) bestämmas om nödvändig rengöring eller desinficering av en byggnad, ett arbetsredskap, ett transportmedel eller annat föremål, som har

smittats av skadegörare, (*utesl.*) samt bestämmas om sättet för *den nödvändiga* rengöringen och desinficeringen;

3) bestämmas om nödvändig rengöring, desinficering eller förstöring av växter eller förpackningar eller packningsmaterial, som är av vegetabiliskt ursprung (*utesl.*) och bestämmas om sättet för *den nödvändiga* rengöringen, desinficeringen eller förstörandet, eller utfärdas begränsningar i användningen av växter eller förpackningar eller packningsmaterial som är av vegetabiliskt ursprung;

4) bestämmas om nödvändiga förbud mot samt villkor och (*utesl.*) begränsningar för odling och transport av samt handel med växter;

5) bestämmas (*utesl.*) om nödvändiga åtgärder som skall vidtas i samband med odling och skörd av samt handel med växter;

6) meddelas nödvändiga förbud mot eller uppställas nödvändiga villkor för marknadsförelse, import och export av växter, växtprodukter, skadegörare och andra sådana föremål med vilka skadegörare lätt kan spridas; samt

7) (*utesl.*) aktören *förpliktas att iakttä andra begränsningar, förbud och åtgärder som är nödvändiga för att skadegörare skall kunna bekämpas och spridningen av dem förhindras.*

Närmare bestämmelser om de åtgärder, föreskrifter, förbud, villkor och begränsningar som avses i 1 mom. meddelas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet i enlighet med vad som föreskrivs i Europeiska gemenskapens lagstiftning om växters sundhet. En förordning kan gälla samtliga skadegörare eller enbart vissa skadegörare. (Utesl.)

*Med stöd av en förordning som avses i 2 mom. fattar Kontrollcentralen för växtproduktion eller arbetskrafts- och näringscentralen (*utesl.*) beslut om bekämpning för varje enskild aktör. Ett beslut om bekämpning kan fattas även utan att höra parten, om avgörandet av ärendet inte tål uppskov utan att detta orsakar betydande fara för växternas sundhet och om det inte är möjligt att utan dröjsmål höra parten. Om det finns särskilda skäl att misstänka att den skadegörare som avses i förordningen förekommer kan Kontrollcentralen för växtproduktion vidta*

åtgärder enligt 6 punkten redan innan förekomsten har bekräftats.

Jord- och skogsbruksministeriet kan dessutom bevilja Kontrollcentralen för växtproduktion tillstånd att vidta åtgärder enligt 1 mom. i fråga om sådana skadegörare om vilka inte bestämts genom en förordning som avses i 2 mom. Om förekomsten av en sådan skadegörare medför ett omedelbart hot mot växternas sundhet och saken inte tål uppskov, kan Kontrollcentralen för växtproduktion vidta de nödvändiga bekämpningsåtgärder som avses i 1 mom. redan innan tillståndet beviljats.

12 (13) §
(Som i RP)

4 kap.

Myndigheter

13 och 14 (14 och 15) §
(Som i RP)

15 (16) §

Auktoriserade inspektörer

Utöver vad som bestäms i 15 § anlitar Kontrollcentralen för växtproduktion vid tillsynen de inspektörer som den skriftligen har bemyndigat för uppdraget och som den själv övervakar. På de auktoriserade inspektörerna tillämpas bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar när de utför uppdrag enligt denna lag. *Auktoriserade inspektörer skall ha den yrkeskompetens inom området växters sundhet som krävs för det uppdrag som avses i bemyndigandet.*

(2 mom. som i RP)

En auktoriserad inspektör skall vid utförandet av inspektionen fästa uppmärksamhet vid att aktören kan framföra sina synpunkter för inspektören på sitt modersmål finska, svenska eller samiska. Om aktören inte behärskar det språk som enligt språklagen (148/1922) skall användas, skall inspektören se till att inspektionen verk-

ställs så att nödvändig tolkning eller översättning enligt 22 § lagen om förvaltningsförfarande finns tillgänglig. *En auktoriserad inspektör skall förete ett skriftligt intyg på sitt bemyndigande om inspektionsobjektet kräver det.*

5 kap.

Kontroll och tillsyn

16—22 (17—23) §
(Som i RP)

23 (24) §

Handräckning

Tillsynsmyndigheterna har rätt att av tullmyndigheterna, gränsbevakningsväsendet samt polis- och räddningsmyndigheterna få handräckning vid utförandet av uppgifter enligt denna lag samt enligt bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den.

24 (25) §
(Som i RP)

25 (26) §

Offentliggörande av tillsynsresultat

(1 mom. som i RP)

Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet kan närmare bestämmelser utfärdas om offentliggörandet av tillsynsresultaten (*utesl.*).

6 kap.

Tvångsmedel och påföljder

26 (27) §

Förbud mot användning av växtpass eller annat intyg

Kontrollcentralen för växtproduktion kan besluta om förbud mot användning av ett växtpass

eller annat intyg enligt 6 §, om det är nödvändigt för bekämpningen av en skadegörare eller hindrandet av dess spridning. *Berörda parter skall alltid utan dröjsmål underrättas om beslutet.* Ett förbud som har meddelats muntligt skall bekräftas skriftligen. Förbudet skall hävas omedelbart när det inte längre finns något skäl för det.

Förbudet skall meddelas på viss tid om det är möjligt att avhjälpa den brist som ligger till grund för det. Förbudet skall återkallas utan dröjsmål om bristen har avhjälpes eller om den inte längre har någon betydelse med tanke på förbudet. *Berörda parter skall alltid utan dröjsmål underrättas om att förbudet har återkallats.*

(3 mom. som i RP)

27 (28) §

Avförande ur växtskyddsregistret

(1 mom. som i RP)

Kontrollcentralen för växtproduktion skall besluta avföra den *ur registret* som trots anmärkningen inte korrigerar de fel som noterats i verksamheten, *om det är fråga om ett väsentligt fel eller en väsentlig försummelse. Berörda parter skall alltid utan dröjsmål underrättas om beslutet.*

Då det inte längre föreligger skäl till avförandet, skall den som avförts ur registret omedelbart införas i registret på nytt utan någon separat ansökan. *Berörda parter skall alltid utan dröjsmål underrättas om beslutet.*

28 och 29 (29 och 30) § (Som i RP)

7 kap.

Skadestånd

30 (31) §

Ersättning av kostnader och skador till följd av ett beslut om bekämpning av en skadegörare

Skador och kostnader för en odlare till följd av ett beslut om bekämpning för utrotande av skadegörare som inte tidigare förekommit i Finland (*skadegörare som skall utrotas*) ersätts av statens medel. *Dessutom kan av statens medel delvis ersättas skador och kostnader för en odlare till följd av ett beslut om bekämpning och förhindrande av spridning av sådana i Finland förekommande skadegörare som orsakar direkt eller indirekt skada, men som inte kan utrotas (skadegörare som skall bekämpas).* En förutsättning för erhållande av ersättning är att den växt där den skadegörare som utgör föremål för beslutet om bekämpning har upptäckts har varit i produktion i Finland hos en odlare som har rätt till ersättning. Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet utfärdas särskilt i fråga om varje skadegörare bestämmelser om vilka skadegörare som är sådana som skall utrotas *och vilka som är sådana som skall bekämpas. Kostnader och skador som förorsakats av ett beslut om att bekämpa skadegörare som skall bekämpas och förhindra att de sprids ersätts som regel inte, utom när det är ändamålsenligt att ersätta en del av kostnaderna och skadorna för att förhindra att en sådan skadegörare sprids. Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet utfärdas bestämmelser om för vilka av dessa skadegörare ersättning betalas ut och hur stor del, dock minst 50 procent, av kostnaderna och skadorna som ersätts i dessa fall.*

(2—4 mom. som i RP)

Om kostnader eller skador har ersatts utan grund skall Arbetskrafts- och näringscentralen bestämma att det överbetalda beloppet skall återbetalas. På det belopp som återbetalas skall betalas en årlig ränta i enlighet med 3 § 2 mom. räntelagen (633/1982) från ingången av den månad då ersättningen av kostnaderna eller skadan har betalats. Om det belopp som skall återbetalas

inte betalas tillbaka senast på den av arbeidskrafts- och näringscentralen fastställda förfalldagen skall på beloppet betalas en årlig dröjsmålsränta i enlighet med den räntesats som avses i 4 § 1 mom. räntelagen. Om det belopp som skall återbetalas är ringa, eller om det med tanke på den återbetalningsskyldiges ekonomiska ställning och förhållanden skall anses oskäligt att kräva återbetalning eller uppbära ränta, kan arbeidskrafts- och näringscentralen bestämma att hela eller en del av ersättningen eller räntan inte behöver återbetalas.

31 (32) §
(Som i RP)

8 kap.

Särskilda bestämmelser

32—37 (33—38) §
(Som i RP)

Helsingfors den 7 februari 2003

I den avgörande behandlingen deltog

ordf. Timo Kalli /cent
medl. Hannu Aho /cent
Nils-Anders Granvik /sv
Pertti Hemmilä /saml
Matti Kangas /vänst
Tapio Karjalainen /sd
Marja-Leena Kemppainen /kd

Katri Komi /cent
Lauri Kähkönen /sd
Eero Lämsä /cent
Olli Nepponen /saml
Erkki Pulliainen /gröna
Unto Valpas /vänst
Lasse Virén /saml.

Sekreterare var

utskottsråd Carl Selenius.

JsUB 16/2002 rd — RP 99/2002 rd